

όντας πρὸς ἐγκράτειαν. αἰεὶ μὲν ἐν τῶν πρὸς ἀρετὴν
 χρησίμων αὐτός τε διετέλει μεμνημένος, καὶ τὸς συν-
 όντας πάντας ὑπομιμνήσκων. Οἶδα δὲ ποτε αὐ- 2
 τὸν καὶ πρὸς Εὐθύδημον περὶ ἐγκρατείας τοιαύδε δια-
 λεχθέντα· ῥ Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἄρα κα-
 λὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ πόλει
 κτῆμα ἐλευθερίαν; ῥ Ὡς οἶόν τέ γε μάλιστα, ἔφη.
 ῥ Ὅστις ἐν ἄρχεται ὑπὸ τῶν διὰ τῆ σῶματος ἡδονῶν, 3
 καὶ διὰ ταύτας μὴ δύναται πράττειν τὰ βέλτιστα, νο-
 μίζεις τῆτον ἐλεύθερον εἶναι; ῥ Ἥκιστα, ἔφη. ῥ Ἴσως
 γὰρ ἐλεύθερον φαίνεται σοι τὸ πράττειν τὰ βέλτι-
 στα. εἶτα τὸ ἔχειν τὸς καλύσοντας τὰ τοιαῦτα
 ποιεῖν, ἀνελεύθερον νομίζεις; ῥ Παντάπασί γε, ἔφη.
 ῥ Παντάπασιν ἄρα σοι δοκῶσιν οἱ ἀκρατεῖς ἀνελεύθε- 4
 ροι εἶναι; ῥ Νὴ τὸν Δί, ἔφη, εἰκότως. ῥ Πότερον δὲ
 σοι δοκῶσιν οἱ ἀκρατεῖς καλύεσθαι μόνον τὰ κάλλι-
 στα πράττειν, ἢ καὶ ἀναγκάζεσθαι τὰ αἰσχίστα
 πειεῖν; ῥ Οὐδὲν ἥττον ἔμοιγ', ἔφη, δοκῶσι ταῦτα
 ἀναγκάζεσθαι, ἢ ἐκεῖνα καλύεσθαι. ῥ Ποῖος δὲ 5
 τινος δεσπότης ἦγῃ τὸς τὰ μὲν ἄριστα καλύοντας,
 τὰ δὲ κακίστα ἀναγκάζοντας; ῥ Ὡς δυνατόν νὴ Δί,
 ἔφη, κακίστες. ῥ Δαλείαν δὲ ποῖαν κακίστην νομί-
 ζεις εἶναι; ῥ Ἐγὼ μὲν, ἔφη, τὴν παρὰ τοῖς κακίστοις
 δεσπότηαι. ῥ Τὴν κακίστην ἄρα δαλείαν οἱ ἀκρατεῖς
 δαλεύουσιν; ῥ Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. ῥ Σοφίαν δὲ τὸ 6
 μέγιστον ἀγαθὸν ἔδοκεῖ σοι ἀπείργεσθαι τῶν ἀνθρώ-
 πων ἢ ἀκρασία εἰς τὴναντίον αὐτῆς ἐμβάλλειν; ἢ ἔ-
 δοκεῖ σοι προσέχειν τε τοῖς ὠφελῶσι καὶ καταμανθά-
 νειν αὐτὰ καλύειν, ἀφέλκεσθαι ἐπὶ τὰ ἡδέα, καὶ πολ-

R 4

λάκεις

τῶν πρὸς ἀρετὴν] Istud περὶ
 ante τῶν recte deleuit Ernestus in
 ed. quinta. nam abest a Iunt.,
 Steph. secunda, Florent. C et MS.
 Vindob. et abhorret ab auctoris
 elegantia.

§. 3. διὰ τῆ σῶματος] Stob. p. 161 et Castal. omiserunt διὰ,

male. Idem dicendi modus est §. II.

τοιαῦτα] Stob. ταῦτα, et mox παντάπασιν sine γε.

§. 4. πότερον] Ibid. πότερα.

ταῦτα] Int. ποιεῖν.

§. 6. ἐμβάλλειν] Sic ibid. et in Steph. sed in odd. vet. est ἐμ-
 βαλεῖν.